روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

چهارشنبه ۷ تیر ۱۳۹۶ ■ ۳ شوال ۱۴۳۸ ■ ۲۸ ژوئن ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۱۹۲ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

■ ۱۱۷۸ سال و ۲۰۲ روز گذشت

VATAN-E-EMROOZ ■ VoL.09 ■ No.2192 ■ Wed.Jun.28, 2017 ■ ISSN:2008-2886

واکنش سرلشکر جعفری به اظهارات عجیب حسن روحانی عیه سپاه

با اصرار دولت‌ها وارد عرصه سازندگی و محرومیت‌زدایی شدیم

صفحه ۲

ادامه سیاست چماق و هویج بانکی علیه ایران

باوجود اجرای همه تعهدات FATF ایران را از لیست سیاه خارج نکرد

صفحه ۳

رهبر انقلاب در خطبه‌های نماز باشکوه عید سعید فطر تأکید کردند

آتش به اختیار یعنی کار فرهنگی تمیز خودجوش

صفحه ۲

عکس: leader.ir

نگاه امروز

دولت بی‌کار و تهدید امنیت ملی

■ زهرا طباخی ■

۴ سال پیش، زمانی که حسن روحانی با قول سر و سامان دادن ۱۰۰ روزه به وضعیت کشور در حوزه اقتصاد و روابط بین‌الملل از مردم رای گرفت احتمالا هرگز تصور نمی‌کرد طرح‌های سیاست خارجی پرطمطراق وی و تیمش به این سرعت گرفتار بدعاقبتی آشکار شود.

امروز غربگرایان به حدی تحریک‌پذیر و عصبی هستند که برای فراموشی وعده‌های سرخرمن گذشته امید دارند با اجرای نمایش‌های دیکتاتورمآبانه، نماز جمعه را تعطیل کنند، تجمع بیش از ۳ نفر در کشور را ممنوع اعلام کرده، متفکران را مهار و دست و دهان تاریخ‌نگاران را پلمب کنند تا کسی داغ وضع تحریم‌های مکرر در پسابرجام آرزوها، وضعیت بد معیشت مردم و کم‌کاری مشهود دولت بهت‌زده را یادآور نشود!

■ **و اما FATF**

غربی‌ها گفته بودند اگر می‌خواهید تحریم‌های پولی- بانکی را مطابق با متن برجام ملغی اعلام کنیم باید علاوه بر آژانس انرژی اتمی با یک سازمان دیگر هم وارد مذاکره و تعامل و بده‌بستان شوید... «گروه ویژه اقدام مالی»! اینگونه شد که دولت حسن روحانی به دنبال سخنرانی بلندبالای رئیس بانک مرکزی در آمریکا و ابراز گله‌مندی از عایدی «تقریبا هیچ» ایران از برجام، محرمانه تن به نظارت آنلاین FATF داد. بعد از یک سال همکاری، نتیجه چند روز پیش چنین اعلام شد: از همکاری شما راضی هستیم اما کماکان نام ایران در فهرست سیاه کشورهای پرمخاطره برای سرمایه‌گذاری باقی می‌ماند و باید دسترسی اطلاعاتی- نظارتی بیشتری به ما بدهید!

ادامه در صفحه ۵

یادداشت امروز

چگونه روحانی از «مخاطب بایدها» بودن فرار می‌کند؟

کت محافظه‌کاری و شلوار رادیکالیسم

■ صادق فرامرزی ■

چرا رفتار حسن روحانی در قامت پیروز یک انتخابات، عاقلانه و نرمال نمی‌نماید؟ چرا برخلاف عرف عقلانی و مرسوم بازی سیاست که فرد پیروز بیش از همه طرفین به دنبال ایجاد آرامش اجتماعی برای مهار هیجانات انتخاباتی ایجاد شده در اردوگاه رقبا و جلوگیری از سایه انداختن آن بر عملکرد اجرایی کشور است، حسن روحانی روز به روز بیش از پیش به دنبال ایجاد تشنج اجتماعی و زنده کردن فضای انتخاباتی در دوران پسا‌انتخاباتی است؟ آیا روحانی نمی‌داند این تشنج‌آفرینی سبد حامیان قابل توجهی از او را که صرفا از جهت مشی «اعتدال» و آرامش‌طلبی به او رای داده‌اند تهدید می‌کند؟ آیا روحانی تجربه افول اجتماعی دولت‌های هشتم و دهم را که هردو مقبولیت اجتماعی غیرقابل مقایسه‌ای با این دولت داشتند پس از تشنج‌آفرینی فراموش کرده است که اینقدر بر طبل تفرقه اجتماعی می‌کوبد؟ آیا روحانی غافل از آن است که نسبت رای او و رقیب اصلی‌اش با اغماض نسبت ۱/۵ بر ۱ است و واکنش چنین اقلیت پرشمار مخالفی می‌تواند برای او و دولتش خطری منهدم‌کننده باشد؟ آنچه به نظر می‌آید این است که روحانی محافظه‌کار و پراگماتیست به تمام اینها واقف است ولی با راهی انتحارگونه امید بر رویه‌ای خلاف عرف بسته تا بتواند با رواج «رادیکالیسم اجتماعی»، «محافظه‌کاری سیاسی» خودش را بیمه کند!

روحانی و کارنامه سیاسی‌اش در ۲/۵ دهه اخیر همگی حکم بر چند گزاره ثابت دارد.

ادامه در صفحه ۵